

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LVII. — Izdan in razposlan dné 30. septembra 1892.

(Obsega šte. 170.—172.)

170.

Zakon z dné 23. avgusta 1892. l.

o dodelitvi brezobrestnega posojila iz državnih sredstev mestni občini Brody.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Vladi se daje oblast, da mestni občini Brody za stavbo normalne vojašnice za konjike, katero tá namerava, dodeli iz državnih sredstev proti primernemu zagotovitju brezobrestno posojilo do največinskega zneska 350.000 gl.

To posojilo je izplačevati po méri, kakor stavba napreduje, oziroma po resnični potrebi počenši z letom 1893. ter je je v primérnih delnih zneskih postaviti v državni proračun za leto 1893. in v državni proračun za l. 1894. pod poglavjem „Obča blagajnična uprava“.

§. 2.

To posojilo naj se povrne v petdesetih enakih polletnih obrokih počenši s 1. dném januarja 1895. l.

§. 3.

Pravne listine, vloge in uradna dejanja zastran tega posojila so prosta kolkov in pristojbin.

§. 4.

Izvršitev tega zakona, ki zadobí moč z dném razglasitve, naroča se ministroma za notranje stvari in finance.

V Işlu, dné 23. avgusta 1892. l.

Frančišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

171.

Zakon z dné 18. septembra 1892. l.

o plačevanji kolkovnin od inozemskih delnic, rent in zadolžnic.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Od inozemskih, v domače ozemlje donesenih delnic, delničnih deležnic, rent in delnih zadolžnic

inozemskih držav, združeb, delničnih družeb ali obrtnijskih podjetij ali od začasníc o vplačlih na take vrednostne papirje je plačevati kolkovno davščino, ako se one v domačem ozemlji prenesó, prodajajo, na prodajo ponudijo, zastavijo, ali pa ako naj se na nje plačila dajó ali na njih podstavi opravijo druga pravnozavezna dejanja.

§. 2.

V §. 1. oznamenjeno davščino je, preden se opravi katero zgoraj omenjeno dejanje, plačevati po lestvici III. zakona z dné 13. decembra 1862. l. (Drž. zak. št. 89.) takó, da se na prvi strani vrednostnega papirja pritrđe kolkovne znamke, kolikor jih gré za pripadajočo pristojbino, in da se té znamke po uradu, ki ima oblast za to uradno dejanje, prekolkujejo z uradnim pečatom.

V podstavo za odmero davščine je jemati po §. 1. cesarskega ukaza z dné 8. julija 1858. l. (Drž. zak. št. 102.) ustanovljeno nominalno vrednost vrednostnega papirja, oziroma delnega plačila, ako gré za samó deloma vplačane papirje in je znesek opravljenega vplačila izrečno povedan v papirji.

§. 3.

Dolžnost, opraviti v §. 2. oznamenjeno kolkovno, katero je za vsak kos plačati le enkrat, zadene vsakega, kedor v ozemlji, kjer ta zakon veljá, s takim vrednostnim papirjem napravi kako dejanje, omenjeno v prvem paragrafu.

Vse osebe, ki so po tém določilu zavezane to pristojbino plačevati, porok so nerazdelno za njo.

§. 4.

Za take inozemske vrednostne papirje, kateri so bili izdani, preden je ta zakon zadobil veljavnost in moč, in kateri se v 90 dnéh po tem času predložé v prekolkovanje uradu, ki ima oblast za to uradno dejanje, plačati je od vsakega kosa samó stalno kolkovno 25 kr.

§. 5.

Inozemske delniške družbe in komanditne družbe na delnice, katere se pripusté v opravljeni obrat po tozemstvu, morajo razen pristojbin, ustanovljenih v §§. 2. in 4., za tisti del svoje glavnice v delnicah in zadolžnicah, katerega namerjajo določiti temu opravljenemu obratu, neposredno opraviti

kolkovnino po lestvici II., še preden pričnó v tozemstvu obrat, tiste pak, katere so ob času, ko ta zakon zadobi veljavnost, že pričele ta opravljeni obrat, v 30 dnéh po pričetku veljavnosti tega zakona.

§. 6.

Inozemske delniške družbe in komanditne družbe na delnice, potem združbe in pomamezne osebe, katere hočejo doseči, da se po njih izdane delnice ali delnične deležnice ali delne zadolžnice notirajo (zaznamujejo) na kaki tozemski borzi, imajo dolžnost, razen pristojbin, ustanovljenih v §. 2. in 4., neposredno opraviti, še preden zadobé to dovolilo, kolkovnino po lestvici II. za tisti del delnične ali zadolžnične glavnice, kateri se bo v tozemstvu spravil v promet.

Te pristojbine so proste tiste inozemske delnične družbe in komanditne družbe na delnice, katere imajo dolžnost, opravljati v §. 5. zaukazano pristojbino.

Pristojbina, katero te družbe plačujejo, ker se njih delnice, delnične deležnice in delne zadolžnice notirajo (zaznamujejo) na kaki tozemski borzi, vračuni se v pristojbino, ki jo je plačevati po §. 5., ako se družba kesneje pripustí k opravljenemu obratu po tozemstvu.

§. 7.

Višino glavničnega zneska, za katerega je v slučajih §§. 5. in 6. odmerjati pristojbino, ustanavlja z ozirom na razmere finančni minister.

§. 8.

Zastopniki zgoraj omenjenih inozemskih družeb, združeb in posameznih oseb poroštvujejo osebno za pristojbine, ki jih je opraviti po §§. 5. in 6.

§. 9.

Trgovinski mešetar (sensal), ki je pomagal pri oddaji takih vrednostnih papirjev, o katerih je vedel ali moral vedeti, da za nje ni plačana kolkovnina po določilih §§. 2. in 4., porok je za prikrajšano pristojbino in za zvišbo pristojbine, poleg tega ga zadenejo v §. 84. c, odstavku II. zakona z dné 4. aprila 1875. l. (Drž. zak. št. 68.) navedene strahovalne kazni.

§. 10.

Določila §§. 1.—3. in 5.—8. se o poznejših vplačilih na deloma vplačane vrednostne papirje in o poznejših izdajah takih papirjev uporabljajo zmiseloma.

Ugodnost §. 4. pak naj se uporablja o vplačilih, ki se na tankaj zaznamovane vrednostne papirje zahtevajo pred iztekom rokú, ustanovljenega v §. 4.

§. 11.

V slučaji, da bi se pristojbine, katere je po tem zakonu opraviti, sploh ne opravile ali da bi se ne opravile v zakonitem znesku ali ne o pravem času ali pak ne takó, kakor je predpisano, pobrati je, ne da bi se za tó sprožilo kazensko postopanje, na podstavi izvida, ki poistinja prestopok, od oseb, katere so po zakonu dolžne pristojbino plačati ali za njo biti porok, povišano pristojbino nerazdelno, in to vštévši redno pristojbino v trojnem znesku poslednje.

§. 12.

O delnicah, zadolžnicah in drugih vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v deželah kraljevo-ogerske krona in prihajajo v ozemlje, kjer ima ta zakon veljavo, ne uporabljajo se določila tega zakona, dokler ostaneta v veljavnosti zakon z dné 3. julija 1868. l. (Drž. zak. št. 94.) in ukaz finančnega ministerstva z dné 2. oktobra 1868. l. (Drž. zak. št. 135.).

Prav tako se določila tega zakona ne uporabljajo o zadolžnicah s premijami in zakon z dné 28. marca 1889. l. (Drž. zak. št. 32.) se ž njimi ne ruši.

§. 13.

Ta zakon zadobi moč in veljavo tri mesece po razglasitvi.

§. 14.

Izvršitev tega zakona se naroča Mojemu finančnemu ministru.

V Schönbrunnu, dné 18. septembra 1892. l.

Frančišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

172.**Zakon z dné 18. septembra 1892. l.**

o obdavčevanji trgovine z efekti (davku od trgovine z efekti).

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó :

§. 1.

Trgovina z efekti (vrednostnimi papirji) je po določilih tega zakona zavezana posebnemu davku (davku od trgovine z efekti).

Temu davku so zavezane tako na borzi, kakor zunaj borze sklenjene, izvirne in prolongacijske kupčije. Pri borznih kupčijah pri tem ni nobenega razločka, ali se sklepajo na gotov denar (*per cassa*), na dostavbo čez nekoliko dni ali pa na trdne rokove; ali se vršé naravnost ali po aranžmanu; ali se sklepajo kot kupne in prodajne ali pa kot premijske ali prehranske kupčije; in napósled ali zlasti prehranske kupčije narejajo posamezne osebe ali bančni zavodi na daljši ali krajši čas. Prav takó ni pri kupčijah, sklenjenih zunaj borze, nikakega razločka, ali se sklepajo po borznih navadah (užancah) ali ne gledé na nje; ali so kupne ali prodajne, dostavbne ali prehranske kupčije; in napósled ali té poslednje narejajo posamezne osebe ali bančni zavodi na daljši ali krajši čas.

Trgovina s tozemskimi menfcami in kupčevalskimi nakaznicami, potém s kovanimi in nekovanimi dragimi kovinami, z devizami in drugačnimi inozemskimi plačilnimi sredstvi je davka prosta, ne rušéč s tem določil zakona z dné 8. marca 1876. l. (Drž. zak. št. 26.).

O izmeni večih apuntov v manjše in nasproti, o izmeni števílek pri žrebih in pa o plačilu zaveznosti z izžrebanimi zadolžnicami se ne uporabljajo določila pričujočega zakona.

§. 2.

Davke od trgovine z efekti se odmérja v trdnih postavkih za vsak enovit sklep.

Za enovit sklep veljá gledé efektov, ki se notirajo (zaznamujejo) na dunajski borzi, pri efektih, s katerimi se kupčuje po odstotkih, nominal 5.000 gl. a. v., pri efektih pak, s katerimi se na ravno imenovani borzi kupčuje po kosih, števílo 25 kosov, oziroma tisti nominal in tisto števílo kosov, ki sta po kupčijskih, ob času, ko ta zakon stopi

v moč, na dunajski borzi veljavnih pogojih določena za neke posebne efekte kot enovit sklep.

Pri efekti, ki se sicer ne notirajo na dunajski borzi, pač pa na kaki drugi borzi v ozemlji, kjer ta zakon velja, šteje se za enovit sklep nominal 5000 gl. a. v., oziroma tisti nominal in tisto število kosov, ki sta po kupčijskih, ob času, ko ta zakon zadobi moč, na ti borzi veljavnih pogojih določena za neke efekte kot enovit sklep.

Ako katera v spredaj stoječih odstavkih označena borza izpremeni kupčijske pogoje o enovityh sklepih, more vlada ukazoma izdati tém izpremembam primérne predpise tudi gledé na odméro davka od trgovine z efekti.

Pri efekti, kateri se ne notirajo na nobeni avstrijski borzi, velja za enovit sklep nominal 5000 gl. a. v.

Pri prehranskih zunaj borze sklenjenih kupčijah (§. 10.), je preračuniti sklep po denarji, kar se ga je res iztržilo, in za enovit sklep velja vsota 5000 gl. a. v. Pri vseh drugih zunaj borze sklenjenih kupčijah, potem pri neposrednih na borzi sklenjenih kupčijah (§. 7.) se to določilo uporablja samó tedaj, kadar se pri isti kupčiji trži z efekti različnih vrst.

Pri posameznih sklepih, kateri presegajo višino enovitega sklepa, šteje se vsak ostanek, ki ne dosega višine nadaljnega enovitega sklepa, za nadaljen popoln enovit sklep. To velja tudi o takih posameznih sklepih, ki sploh ne dosegaajo višine enovitega sklepa.

§. 3.

Davek od trgovine z efekti znaša za vsak enovit sklep 10 kr. a. v., pri kupčijah o obrestnih državnih zadolžnicah v znesku ne več kakor 500 gl. a. v. nominalne vrednosti pak 5 kr. a. v.

Ta davek se, kolikor ta zakon ne dovoljuje kakih izjem, plačuje s posebnimi kolkovnimi znamenji.

§. 4.

Od takih borznih kupčij v §. 1., odstavku 1. in 2. oznamene vrste, katere izvršuje uradni aranžmanski zavod kake borze, plačujeta davek oba pogodnika takó, da za vsak enovit sklep prilepljata znamenje 5 kr. a. v. na spisek opravljenih kupčij, ki jih je aranžirati, (na aranžmansko polo), katero je zadajati aranžmanskem zavodu.

Na podstavi pravilno kolkovanih aranžmanskih pol izdani računi niso prav takó, kakor priložene jim adrese (roké), zavezani nobeni nadaljni pristojbini.

§. 5.

Aranžmán oskrbujoči zavod mora pod odgovornostjo paziti na tó, da se natančno plačuje v §. 4. določeni davek.

Za stroške in trud, ki so zvezani s to pažnjo, more mu finančno ministerstvo dodeliti primerno povračilo.

§. 6.

Aranžmanski zavod mora pod kaznijo 100 do 500 gl. shranjevati aranžmanske pole vsakega zadnjega in pa tekočega leta ter jih oznameniti sè zaporedoma tekočimi številkami.

Finančno oblastvo ima vsak čas pravico, v navzočnosti kakega organa zavodovega pogledati v té shranjene aranžmanske pole. Toda ono se ne smé brigati za podpise stranek na aranžmanskih polah, izvzemši slučaj, ko najde, da se je davek prikrajšal; za tó pak je treba te pole primérno vravnati.

Za aranžmanske pole, na katerih ni nobenega kolka ali pa je le kak nepravilen, ali ne po predpisih uporabljen kolek, kaznuje se podpisana stranka sè 150éro zvišbo prikrajšanega davka.

§. 7.

Od tistih borznih kupčij v §. 1., odstavku 1. in 2. oznamene vrste, katere se izvršujejo brez posredovanja uradnega aranžmanskega zavoda, (neposrednih [direktnih] kupčij) mora davek plačevati oddajatelj, uporabljajoč za tó potrebna kolkovna znamenja na računu (§. 8.).

Sè zakonom z dné 8. marca 1876. l. (Drž. zak. št. 26.) ustanovljeni računski kolek izgubi svojo moč za račune o neposrednih borznih kupčijah.

§. 8.

Pri oddaji efektov iz vsake neposredne borzne kupčije (§. 7.), vštévši tudi kupčijo na gotov denar (*per cassa*), dolžan je oddajatelj, prejemniku izročiti ob enem z efekti tudi kakor gré kolkovan račun.

Ako oddajatelj ni izdal nobenega računa ali ako je izdal kak račun brez kolka ali s kakim nepravilnim ali pa ne po predpisu uporabljenim kolkom, kaznuje se sè 150éro in, ako bi se to ponovilo, s 300téro zvišbo prikrajšanega davka.

§. 9.

Ako sa kaka po §§. 4. ali 7. davku zavezana kupčija sklene s posredovanjem kakega mešetarja (sensala), niso pri tém izdane sklepnice (sklepni listi) zavezane kolkovniki, ustanovljeni s §. 13. zakona z dné 29. februvarja 1864. l. (Drž. zak. št. 20.).

§. 10.

Napredninske kupčije, sklenjene zunaj borze, so zavezane pristojbini po tarifni številki 36. v zakonu z dné 13. decembra 1862. l. (Drž. zak. št. 89.) in so proste davka od trgovine z efekti.

Od vseh zunaj borze sklenjenih kupčij na prehrano v §. 1. odstavku 1. in 2. oznamenjene vrste mora davek od trgovine z efekti plačevati ali dolžnik (dajalec na prehrano), prilepljajoč potrebna kolkovna znamenja na računu, katerega more izdati, ali pak, ako se tak račun ne izdaje, upnik (jemalec na prehrano), prilepljajoč potrebna kolkovna znamenja na spisu, v katerem potrjuje vložbo efektov.

Pri tém ni gledé na davčno dolžnost nobenega razločka, ali se efekti prevzamejo na prehrano po dnevnem kurzu ali pod dnevnim kurzom in pa ali jemalec na prehrano ima pravico, razpolagati s prezetimi kosi, ali ne.

Določila §. 8., lit. a v zakonu z dné 29. februvarja 1864. l. (Drž. zak. št. 20.) naj izgubé svojo rvoč, kolikor se nanašajo na kupčije, oznamenjene b drugem odstavku.

§. 11.

Da se plača v §. 10. oznamenjeni davek, odgovoren je v prvi vrsti jemalec na prehrano. On je dolžan, pri sklepu in pa pri vsaki prolongaciji kupčije ali zahtevati od dajatelja na prehrano račun, kolkovan kakor gré, ali pak izdati vložbo efektov potrjujoč spis (zastavni list, pokladni list itd.).

Kedor dela zoper to, kar se tu določuje, kaznuje se sè 150éro zvišbo prikrajšanega davka.

§. 12.

Od kupnih in prodajnih, potem od dostavbnih kupčij, katere se sklenejo zunaj borze s posredova-

njem trgovinskega mešetarja, plačevati je davek od trgovine z efekti s tem, da se na obojestranske sklepnice prilepljajo kolkovna znamenja.

Da se vsaka izmed obeh sklepnic kolkuje kakor gré s polovico davčnega zneska, potém da se uporabljajo ustrezna kolkovna znamenja, za tó je odgovoren trgovinski mešetar pod kaznijo 150ére zvišbe prikrajšanega davka.

§. 13.

Vse ostale zunaj borze sklenjene kupne in prodajne, potém dostavbne kupčije v efekti, oznamenjenih v §. 1., odstavku 1., zavezane so davku od trgovine z efekti samo v toliko, kolikor pri tem sodeluje trgovec, ki se obrtoma pečá s trgovino efektov. Davek morajo oni trgovci, katerih firma je v trgovinskem vpisniku (člen 12. t. zak.), (protokolirani trgovci), plačevati uporabljajoč potrebna kolkovna znamenja, in sicer polovico na noti, katero je izročiti drugemu pogodniku, drugo polovico pak v vpisniku (§. 15.). Drugi trgovci (ne protokolirani trgovci) morajo plačevati ves davek, uporabljajoč potrebna kolkovna znamenja samó na noti, katero morajo izročiti drugemu pogodniku (kontrahentu).

Ako je tudi drugi pogodnik trgovec, ki se obrtoma pečá s trgovino efektov, plačuje naj davek samó prodajalec.

O notah, oznamenjenih v odstavku 1. tega paragrafa, ne uporablja se sè zakonom z dné 8. marca 1876. l. (Drž. zak. št. 26.) ustanovljena kolkovna dolžnost.

§. 14.

Vsak trgovec (§. 13.) je dolžan, izdati o vsaki pri njem opravljeni kupni in prodajni kupčiji v §. 13., odstavku 1. oznamenjene vrste kupujoči, oziroma prodajajoči stranki pri sklepu kupčije noto, katera naj poleg datuma in imena (firme) izdateljevega obsega tudi vrsto in nominalni znesek iztrženih efektov, in pa njih preračunjeno kupno, oziroma prodajno ceno. Na note protokoliranega trgovca je poleg tega privedati zaporedoma tekočo letno številko.

Poleg tega je vsak protokoliran trgovec dolžan, napraviti si po finančnem oblastvu potrjen vpisnik, v katerega je iz vsebine vsak dan izdanih not najkasneje tri dni po sklepu kupčije vpisati datum, vrsto in nominalni znesek pri vsaki kupčiji iztrženih efektov in pa preračunjeno kupno, oziroma doseženo prodajno ceno poslednjih pod istimi zaporedoma tekočimi letnimi številkami.

Prav takó je pri pismenih naznanilih o opravljenih kupnih ali prodajnih kupčijah uporabljati kolko-

vane note ter jih pritrditi na spisu. Ako se je naznalo o opravljeni kupni ali prodajni kupčiji dalo po telegrafu, doposlati je takoj dopisoma tudi kolkovano noto. Protokolirani trgovec mora kupčijo v obeh slučajih vpisati tudi v vpisnik.

Določila tega paragrafa naj se v slučajih, označenem v §. 13., odstavku 2., uporabljajo samo o prodajalci.

§. 15.

Kadar protokolirani trgovec kupovalcu zastran oddaje prodanih efektov dá nakaznico na kreditni zavod, vpisati je kupčijo pri ti priči v vpisnik, noto kreditnega zavoda pak, na katerega je dobil kupovalec nakaznico, izročiti temu pri oddaji efektov najkasneje tretjega dné po sklepu kupčije. Ta nota naj poleg priznakov, navedenih v §. 14., odstavku 1., obsega tudi še firmo nakazujočega prodajalca in številko, pod katero se je kupčija vpisala v vpisnik prodajalca. Nakaznica prodajalca na kreditni zavod (konsignacija) je prosta davka.

§. 16.

Določila §§. 14. in 15. se o dostavnih kupčijah uporabljajo takó, da se mora nota izdati, oziroma doposlati najkasneje tretjega dné po izvršitvi kupčije. Protokolirani trgovci moraj poleg tega vpisati kupčijo v vpisnik in to precej po sklepu kupčije.

§. 17.

Vsak protokoliran trgovec je dolžan, vravnati svoje knjige takó, da se iz njih primerjanja z vpisnikom lahko in razvidno more poistiniti natančno obdavčenje vsake kupne in prodajne, in pa vsake dostavne kupčije, ki se je pri njem opravila.

§. 18.

Vpisnike ravnokar preteklih dveh let mora vsak protokoliran trgovec shraniti pod kaznijo 100 do 1000 gl. a. v. Finančna oblastva imajo vsak čas pravico, v navzočnosti trgovca ali kakega njegovega organa pogledati v te vpisnike in pa v vpisnik tekočega leta, potem v prve zapiske, ustrezajoče kupni, prodajni in dostavni kupčiji (štraco, primanoto, dnevnik). Toda ona so, izvzemši slučaj, ko najdejo, da se je davek prikrajšal, pod uradno prisego dolžna, hraniti za se kupčijsko skrivnost. Tudi jim ni dovoljeno, da to, kar najdejo pri pregledu zgoraj ome-

njenih zapiskov, kakor si bodi uporabljajo pri odmeri dobitkarine in dohodarine dotičnim trgovcem ali njihovim kupčijskim prijateljem.

§. 19.

Trgovec (§. 14.), kateri pri kupni in prodajni ali dostavni kupčiji v §. 13. oznamene vrste sploh ni izdal note, ali kateri je izdal noto brez kolka ali pa z napačnim ali z ne predpisoma uporabljenim kolkovnim znamenjem, ali kateri, ako je dolžan imeti vpisnik (§. 14., odst. 2.), take kupčije sploh ni vpisal v vpisnik ali vsaj ne popolnoma, ali kateri vpisane kupčije celó ni odavčil ali pak jo je odavčil z napačnim ali ne predpisoma uporabljenim kolkovnim znamenjem, kaznuje se sè 150éero zvišbo prikrajšanega davka in poleg tega z redovno kaznijo od 25 do 250 gl. a. v.

Sè 150éero zvišbo prikrajšanega davka in poleg tega z redovno kaznijo 25 do 250 gl. a. v. se kaznuje tudi v §. 15. oznameni kreditni zavod, kateri sploh ni izdal note ali pak noto brez kolka ali z napačnim ali ne predpisoma uporabljenim kolkom.

Nepopolni vpis kake kupčije v kolku zavezane note in v vpisnik se kaznuje z redovno kaznijo 25 do 250 gl. a. v.

§. 20.

Po tem zakonu davku zavezane kupčije, katere kot pogodnica sklene avstrijsko-ogerska banka, naj se za dobo, dokler trajajo v členu 93. pravil té banke (zakon z dné 21. maja 1887. l., Drž. zak. št. 51.) povedane privilegijske pravice, obdavčujejo takó-le:

1. Kadar pri kupčijah, po §§. 4.—6. davku zvezanih, zadaje aranžmansko polo avstrijsko-ogerska banka, tedaj je ta pola prosta kolkov, nasproti pak mora drugi pogodnik na svojo aranžmansko polo prilepiti kolkovnih znamenj toliko, kolikor jih gré za polovico davka od trgovine.

2. Kadar mora avstrijsko-ogerska banka vsled kupčije, po §§. 7.—9. zavezane davku, oddajati efekte, tedaj je račun, katerega predaje banka, kolka prost, prejemnik efektov pak mora banki o tem izdati potrdilo, kolkovano po določenih §§. 2. in 3.

3. Kadar se z avstrijsko-ogersko banko sklene kaka po §§. 10.—11. davku zavezana kupčija, tedaj je dajalec na prehrano brez izjeme dolžan, izdati račun in ga kolkovati po določenih §§. 2. in 3.

4. Kadar je avstrijsko-ogerska banka sklenila kako po §. 12. davku zavezano kupčijo, tedaj naj trgovinski mešetar izdá za banko kolka prosto sklepnico, nasproti pak dobi drugi pogodnik sklepnico, kolkovano s polovico davka od trgovine.

5. Pri sklepu po §§. 13.—19. davku zvezanih kupčij ni avstrijsko-ogerska banka dolžna niti pisati in kolkovati vpisnikov, niti kolkovati not; prav tako ni kreditni zavod (§. 15.), kateremu avstrijsko-ogerska banka nakaže oddajo prodanih efektov, dolžan izdati noto. Nasproti pak je kupujoča, oziroma prodajajoča stranka dolžna, izdati po določilih §§. 2. in 3. kolkovano pobotnico o prejetih efektih, oziroma o prejeti vrednoti banke.

Po sopogodnikih avstrijsko-ogerske banke v zmyslu določil št. 2., 3. in 5. izdane, kolku zvezane spise, potem banki po določilu št. 4. dane nekolkovane sklepnice mora banka hraniti 2 leti ter jih na zahtevo pokazati finančnemu oblastvu.

Toisto dolžnost ima aranžmanski zavod gledé na nekolkovane aranžmanske pole, katere mu je banka zadála.

Kolku zvezanih spisov, katere morajo po določilih št. 2., 3. in 5. izdajati avstrijsko-ogerski banki njeni sopogodniki, ni treba, ako vlada dá imenovani banki dovolflo, da banka, nerušèè oprostive od davka, ki ji gré, od svojih sopogodnikov pobira davek od trgovine ter ga na njih račun neposredno plačuje.

Kazenska določila tega zakona se uporabljajo samó o strankah, katere so po tem paragrafu dolžne izdajati kolkovane spise.

§. 21.

Kupčije, katere kot pogodnica sklene c. k. državna uprava, je obremeniti zmysloma uporabljajoè določila §. 20. samó z davkom, katerega plačuje drugi sopogodnik.

Med c. k. državno upravo in avstrijsko-ogersko banko sklenjene kupčije so popolnoma proste davka od trgovine ves čas, dokler trajajo v členu 93. pravil té banke (zakon z dné 21. maja 1887. l., Drž. zak. št. 51.) povedane privilegijske pravice.

§. 22.

Ako so inozemski efekti predmet kake kupčije v §. 1., odstavku 1. in 2. oznamenjene vrste, plačevati je dvojnati davek.

Ako so se pri isti, zunaj borze sklenjeni kupčiji iztržili tozemski in inozemski efekti, treba je pri preračunu višine sklepa (§. 2., odstavek 6.) podvojiti zneske, kateri pripadajo na inozemske efekte.

Z ogerskimi efekti je, dokler ohranita svojo veljavnost zakon z dné 3. julija 1868. l. (Drž. zak. št. 94.) in ukaz finančnega ministerstva z dné 2. oktobra 1868 l. (Drž. zak. št. 35.), ravnati takó, kakor z domačimi efekti.

§. 23.

Vladi se daje oblast, dovoliti neposredno plačevanje davka od trgovine z efekti, oznamenjenega v §§. 4., 7., 10. in 13.

Prav tako se daje vladi oblast, dovoliti posameznim kreditnim zavodom, da za kupne opravke, pri njih izvršene, plačujejo v §. 13. oznamenjeni davek s kolkovanjem računa, katerega predaje prodajajoča stranka. Kreditni zavod pak je v tem slučaju v prvi vrsti po §. 19. porok za izdajo in pravilno kolkovanje tega računa in mora vsak tak prejet račun shraniti pod kaznijo §. 18.

§. 24.

Ukazila zastran naredbe kolkovnih znamenj, katera bo po tem zakonu uporabljati, in pa predpisi, kakó ta kolkovna znamenja uporabljati, izdadó se ukazoma.

O teh kolkovnih znamenjih se zmysloma uporabljajo določila §§. 14., 15., 16. in 17. v ukazu z dné 28. marca 1854. l. (Drž. zak. št. 70.).

§. 25.

Vsak izdatelj kolku zvezanega, pa sploh ne ali ne po predpisu kolkovanega spisa, kateri v treh dneh po njega izdaji svoj prestopok naznani pristojnemu finančnemu oblastvu prve stopinje (finančnemu okrajnemu ravnateljstvu, uradu za odméro pristojbin) ter ob enem precej plača prikrajšan davek, oproščen bo od kazni tega zakona.

§. 26.

Vsak prejemnik v §§. 7., 10., 12., 13. in 15. oznamenjenih, davku zvezanih spisov je odgovoren za to, da so prav kolkovani, ter naj se kaznuje s 50éro zvišbo davka, ako v 30 dnéh po prevzetji sploh ne ali ne po predpisu kolkovanega spisa ali tega iz svojih novcev dodatno ne okolkuje ali pak finančnemu oblastvu ne dá na znanje prikrajšnja davka.

Dokaz, da se je držal gori oznamjenega rokú, mora donesti prejemnik.

V slučajih, omenjenih v §§. 11. in 23., odstavku 2., v katerih je za izdajo in pravilno kolkovanje spisa v prvi vrsti odgovoren prejemnik (jemalec na prehrano, oziroma kupujoči kreditni zavod), odgovoren je za tó, da se je opustilo, oziroma napačno opravilo kolkovanje spisa, tudi izdatelj v zmyslu odstavka 1. tega paragrafa in tedaj mora on donesti dokaz, da se je držal rokú.

§. 27.

Izdajati kazenske razsodbe na podstavi izvida, kateri poistinja prestopok tega zakona, poklicano je vodeče finančno oblastvo prve stopinje (finančno okrajno ravnateljstvo, urad za odméro pristojbin).

Proti taki razsodbi je, izvzemši rédni pravni pot, dovoljen rekurz na finančno deželno oblastvo.

Vpodajati se mora rekurz pri razsojajočem oblastvu v 30 dnéh po tistem dné, katerega se je komu vročila kazenska razsodba, ter nima odložive moči.

O kaznih, katere se prisojajo po tem zakonu, naj se uporabljata poslednji odstavek §. 20. in pa §. 21. v zakonu z dné 8. marca 1876. l. (Drž. zak. št. 26.).

§. 28.

Niti o vprašanji, ali je plačati kak davek od trgovine z efekti, niti o izméri tega davka se ne opravlja sodno postopanje. Neplačane zneske davka je potirjavati takó, kakor je predpisano za potirjavanje neposrednih davkov.

§. 29.

Kar se tiče zastaranja po tem zakonu ustanovljenega davka in pa kazni, ki se po njem prisodijo, uporabljajo naj se dolčžila o kolkovnih in neposrednih pristojbinah v zakonu z dné 18. marca 1878. l. (Drž. zak. št. 31.), oziroma v §. 14. zakona z dné 13. decembra 1862. l. (Drž. zak. št. 89.).

§. 30.

Ovadnikov in zasačnikov deleži na globah, ki se poberó na podstavi tega zakona, ustanavljajo se za ovadnika z $\frac{1}{12}$, za zasačnika z $\frac{1}{6}$ davčnih zvišeb, stekajočih se nad méro rednega davka.

Ako se kak takó prisojeni znesek ne potegne v 3 mesecih potém, ko je bil nakazan, šteti je dotično pravico do deleža za ugaslo.

V ostalem se o ovadnikih prestopkov tega zakona in o zasačnikih predmetov takih prestopkov uporabljajo tisti predpisi, ki veljajo za ovadnike in zasačnike predmetov drugih pripadninskih prestopkov.

§. 31.

Ako se o kupčijah, po tem zakonu zavezanih davku, poleg spisov, katere ta zakon predpisuje, izdadó še druge listine, katere so kolku zavezane po pripadninskih zakonih, ravnati je ž njimi po določlih teh zakonov.

§. 32.

Ta zakon stopi v veljavo in moč tri mesece potem, ko se razglasí.

§. 33.

Izvršitev tega zakona se naroča Mojemu finančnemu ministru.

V Schönbrunnu, dné 18. septembra 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.